

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. Варна, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20233100500181 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 463 вр. чл. 278 от ГПК.

Образувано е по повод **жалба** с вх. № 00705/06.01.2023г., подадена от А. С. У. с ЕГН ***** и „ДАФ 07“ ООД, ЕИК 14815228 – **длъжници** по изпълнителното дело **срещу** Постановление за разпределяне на постъпили по изпълнението суми от 05.12.2022г., изготвено на основание чл. 460 от ГПК по изп.д. № 20228920400858 по описа на ЧСИ Христо Георгиев, рег. № 892 с район на действие, този на ВОС от наложен запор върху банкова сметка на първата от тях в размер на 25 419.36 лева, след приспадане на 453 лв. – дължими такси и разноски съгласно Постановление за разноски от 05.10.2022г.

Оплакванията в жалбата са за неправилност на извършеното разпределение от ЧСИ, като неотчитащо постановеното след изготвянето му обезсилване на изпълнителния лист за част от вземането с определение на ВРС от 15.12.2022г. по гр.д. № 17207/2017г. по описа на ВРС, а именно в частта за разноските от 309.16 лв. и 821.49 лв., за които е издаден предходен изпълнителен лист по гр.д. № 4053/2018г. по описа на СРС. След отчитане на така намаления общ размер на дълга към вискателя „Балкам груп“ ООД с

общата сума от 1130.65 лв. – съдебно деловодни разноси, съгласно постановеното обезсилване с определението на ВРС, разпределението следва да се измени като дължимите на вискателя суми съгласно изпълнителен лист, издаден от ВРС се приемат в общ размер на 23 487.99 лв., вместо посочената в обжалваното постановление 24 618.64 лв., а дължимите суми съгласно изпълнителен лист, издаден от СРС за съдебни разноси се приемат дължими от А. У. само за ½ от 309.16 лв. и от 821.49 лв. или до сумата от 565.23 лв. Разпределението следва да се измени и в частта по таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ определена в размер на 2094.19 лв. с оглед отпадане на основанието за сумата, предмет на обезсилния ИЛ /1130.65 лв./. Отделно, неправилно ЧСИ е посочил размера на сумата от принудително изпълнение и подлежаща на разпределение като 25 419.36 лв., доколкото от наложения заповест по делото е постъпила и към 01.12.2022г. общата налична сума, събрана от длъжника е била в размер на 25 872.36 лв. В този смисъл отправил искане за изменение на разпределението посредством редуциране на задълженията съгласно изложеното.

Отговори на частната жалба не са депозирани от вискателите.

В писмените си мотиви ЧСИ е описал извършените процесуални действия, като изразил становище за частична основателност на жалбата – в частта, обусловена от нововъзникналото обстоятелство сочещо на изменение в материалното правоотношение и за неоснователност в останалата част.

СЪДЪТ, след като обсъди данните по изпълнителното дело и на основание чл. 463 вр. чл. 278 от ГПК, прие за установено следното:

Производството по изп.д. № 20228920400858 по описа на ЧСИ Христо Георгиев, рег. № 892 е образувано на 29.07.2022г. въз основа на молба от „Балкам груп“ ООД, ЕИК 202680827 за събиране на парично вземане от длъжниците А. С. У. и „ДАФ-07“ ООД, ЕИК 148152928, за изпълнение на парични задължения по изпълнителен лист от 17.11.2021г. издаден по ч.гр.д. № 17207/2017г. по описа на ВРС и изпълнителен лист от 28.02.2020г. издаден по гр.д. № 4053/2018г. по описа на СРС – 309.16 лв. съдебни разноси по делото пред СРС и 821.49 лв. – съдебни разноси по делото пред ВРС. С първия ИЛ длъжниците са били осъдени солидарно да заплатят на кредитора „Балкам груп“ ЕООД сумите от 1920 лв. – неустойка по договор от 02.06.2014г., ведно със законна лихва от 10.11.2017г.; сумата от 13 537.80 лв.

– неустойка по чл. 9 от същия договор, ведно със законна лихва от 10.11.2017г.; сумите от 309.16 лв. и 821.49 лв. – съдебни разноски пред СРС и ВРС.

С представеното с частната жалба Определение от 15.12.2022г. по ч.гр.д. № 17207/2017г. по описа на ВРС първият ИЛ е обезсилен в частта, постановяваща солидарно осъждане на длъжниците за разноските от 309.16 лв. и 821.49 лв. – съдебни разноски пред СРС и ВРС, дублиращи се с присъдените разноски с втория ИЛ, издаден по-рано от СРС.

В качеството на присъединен по право взискател Държавата в лицето на ТД на НАП – Варна съгласно представено Удостоверение от 05.12.2022г., в изпълнителното производство е прието вземане в размер на 30 лв. за публични задължения на длъжника А. У., а съгласно Удостоверение изх. № 030372204502783/05.12.2022г. – за сумата от 27 634.25 лв. за публични задължения на длъжника „ДАФ-07“ ООД.

С Разпореждане от 05.12.2022г., ЧСИ, като взел предвид решение от 01.12.2022г. по в.гр.д. № 2440/2022г. по описа на ВОС, с което е оставена без уважение жалба на длъжниците срещу постановление от 05.10.2022г., с което са определени разноски за заплащане от длъжниците по изп.д. в размер на 453 лв. и като съобразил, че вследствие реализиране на изпълнителен способ наложен запор върху банковата сметка на А. У. по принудителното изпълнение е постъпила сума в размер на 25 872.36 лева, разпоредил за определените такси и разноски в размер на 453 да се издаде сметка по чл. 79 от ЗЧСИ, а за остатъка от 25419.36 лв. разпоредил да се изготви разпределение.

В обжалваното постановление, постъпилата сума е разпределена, както следва:

I Ред

Вземания за разноски по изпълнението – чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД:

1. Обикновени такси – 84 лв. по т. 4 и т. 13 от ТТРЗЧСИ;
2. Пропорционални такси по т. 26 от ТТР – 2 094.19 лв., изчислена върху събраната сума подлежаща на разпределение от 25 419.36 лв.;
3. Разноски по изп.д. – 4 лв. по т. 31 от ТТР

Общо размер на такси и разноски за ЧСИ останали неудовлетворени –

2 182.19 лв.

Останала сума за разпределение от 23 037.17 лв.

II, III, IV и V Редове – няма вземания за удовлетворяване по чл. 136, ал. 1, т. 2-5 от ЗЗД.

VI Ред

Вземания на държавата – чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД:

27 664.25 лв., от които 30 лв. – публични задължения на длъжника А. У. и 27 634.25 лв. – публични задължения на длъжника „ДАФ-07“ ООД.

Предвид произхода на средствата, подлежащи на разпределение, а именно постъпили от реализирането на способ за изпълнение на парични вземания чрез запор на банкова сметка на А. У., постановил да се изплати на Държавата сумата от 30 лв.

Останала сума за разпределение от 23 007.17 лв.

Вземания извън привилегиите на чл. 136 от ЗЗД:

На вискателя „Балкам груп“ ООД по ИЛ по ч.гр.д. № 17207/2017г. на ВРС – 24 618.64 лв. и по ИЛ по гр.д. № 4053/2018г. по описа на СРС – 1130.65 лв.

С оглед произхода на постъпилите средства – запор на банкова сметка на А. У., вземането на вискателя от този длъжник по втория ИЛ подлежащо на разпределение е прието в размер на 565.33 лв.

На основание чл. 136, ал. 3 от ЗЗД ЧСИ приел, че вземанията по двете изпълнителни основания срещу длъжника А. У. следва да се погасят съразмерно, а именно по първия – 22 490.70 лв., а по втория – 516.47 лв. Така, постановил на вискателя „Балкам груп“ ООД да се изплати сумата от 23007.17 лв., с което вземането му се погасява частично.

Частично неудовлетворено остава вземането на вискателя по ИЛ на ВРС в размер на 2 127.94 лв. от солидарно задължените длъжници и по ИЛ на СРС – остава вземане в общ размер на 614.18 лв., от които 48.86 лв. – вземане от длъжника А. У. и 565.32 лв. – вземане от длъжника „ДАФ-07“ ООД.

С оглед така установеното от фактическа страна се налагат следните **правни изводи:**

Жалбата е депозирана в срока по чл. 462, ал. 2 от ГПК /няма спор по

делото, че съобщението за предявяване на разпределението е връчено на процесуалния представител на длъжниците по ел. поща на 04.01.2022г., а жалбата е депозирана на 06.01.2023г./ срещу подлежащ на обжалване акт, съгласно разпоредбата на чл. 463, ал. 1 от ГПК, от легитимирана страна с правен интерес от предприетото обжалване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 460 от ГПК, когато в изпълнителното производство има повече от един взыскател и събраната сума не е достатъчна за удовлетворяване на вземанията на всички взыскатели, съдебният изпълнител пристъпва към изготвяне на разпределение, като първо отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение. Остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност.

Разпределението е акт на съдебния изпълнител, с който той определя кои вземания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частичното изплащане на всяко от тях. Редът за удовлетворяване на вземанията се определя съобразно реда на привилегиите по чл. 136 от ЗЗД, а степента на удовлетворяването им – от правилото за съразмерно удовлетворяване на вземания с еднакъв ред /ал. 3 на чл. 136 от ЗЗД/.

За да се произнесе по повдигнатите в жалбата въпроси, сочещи по същество грешка в пресмятането на сумите – сумата за разпределение; пропорционалната такса по т. 26 от ТТР и размера на непогасения остатък, след обезсилване на изпълнителния лист за част от вземането с определение на ВРС от 15.12.2022г. по гр.д. № 17207/2017г. по описа на ВРС, а именно в частта за разноските от 309.16 лв. и 821.49 лв., за които е издаден предходен изпълнителен лист по гр.д. № 4053/2018г. по описа на СРС, съдебният състав съобрази следното:

В случая е извършено разпределение на постъпила по изп.д. сума в размер на 25 872.36 лв., от запор на банкова сметка в „Банка ДСК“ АД и запор на пенсия на длъжника А. У.. От тази сума ЧСИ заделил сумата от 453 лв. за първоначални такси на ЧСИ, предявени на страните и потвърдени с решение на ВОС, за които е издадена сметка по чл. 79 от ЗЧСИ. Така, към 01.12.2022г.

приел, че подлежаща на разпределение е сумата от 25 419.36 лв., която разпределил съгласно реда на привилегиите по чл. 136, ал. 1 от ЗЗД. Неоснователни в тази насока са поддържаните в жалбата доводи за неправилно определяне на размера на подлежащата на разпределение сума. Доводът за наличие на сума, която не е участвала в обжалваното разпределение не може да е аргумент за незаконосъобразност на разпределението на сума, предмет на последното.

В специалния първи ред на привилегиите СИ включил пропорционална такса по т. 26 от ТТР – 2 094.19 лв., която е изчислена върху събраната сума подлежаща на разпределение от 25 419.36 лв. Изчислена по регламента на т. 26, б. „г“ от ТТРЗЧСИ пропорционалната такса върху събраната сума, ведно с ДДС, възлиза именно на 2 094.19 лв., поради което доводите в жалбата за неправилност на разпределението в тази част са неоснователни. Последващото отпадане на основанието за сумата, предмет на обезсиления ИЛ /1130.65 лв./ не се отразява върху размера на определената пропорционална такса, която се изчислява и определя върху събраната и подлежаща на разпределение сума.

След изчерпване реда на привилегированите вземания по чл. 136, ал. 1, т. 1-6 от ЗЗД при спазване на реда на удовлетворяването им, остатъкът от сумата от 23 007.17 лв. СИ разпределил извън привилегиите по чл. 136 от ЗЗД.

Приетото в тази част на разпределението от СИ по обективни причини не е съобразено с последвалото обезсилване на ИЛ по ч.гр.д. № 17207/2017г. на ВРС, в частта му за разносните в общ размер от 1130.65 лв., дублиращи се с тези, предмет на ИЛ по гр.д. № 4053/2018г. по описа на СРС. Това е така, доколкото обезсилването на ИЛ в тази част следхожда по време извършването на обжалваното разпределение. Ето защо следва да се отчете намалението на дълга със сумата от 1130.65 лв. по ИЛ на ВРС, при което и съобразно правилото за съразмерност при погасяване на задълженията по двете изпълнителни основания, следва да се приеме, че вземането на „Балкам груп“ ООД срещу длъжника А. У. следва да се погаси съразмерно, както следва:

Остатъкът от сумата за разпределение /23 007.17 лв./ се раздели на сбора на вземанията срещу този длъжник по двата ИЛ /24 618.64 – 1130.65 = 23 487.99 лв. по първия и 565.33 лв. по втория или 23 487.99 + 565.33 =

24 053.32/

или $23\,007.17/24\,053.32 = 0.96$.

С така получения коефициент следва да се умножи вземането по всяко едно изпълнително основание, въз основа на което да се определи сумата за разпределение по изпълнителните листи, както следва:

$23\,487.99 \times 0.96 = 22\,548.47$ лв. по ИЛ на ВРС и

$565.33 \times 0.96 = 542.72$ лв. по ИЛ на СРС

При тези изчисления следва на вискателя „Балкам груп“ ООД да се изплати общата сума от 23 091.19 лв., с което вземането на вискателя се погасява частично, а останалата неудовлетворена част изглежда, както следва:

По ИЛ по ч.гр.д. № 17207/2017г. на ВРС $/23\,487.99 - 22\,548.47 = 939.52$ лв./ остава вземане от солидарно задължените длъжници в размер на **939.52 лв.**, а

По ИЛ по гр.д. № 4053/2018г. на СРС $/565.33 - 542.72 = 22.61$ лв./ остава вземане от длъжника А. У. **22.61 лв.** и от длъжника „ДАФ-07“ ООД – **565.32 лв.**

При така приетите за установени правнорелевантни факти и изложените правни доводи, при липсата на наведени други съображения за незаконосъобразност, съдът приема, че извършеното от ЧСИ Христо Георгиев разпределение от 05.12.2022г. е незаконосъобразно единствено в частта, с която е извършено разпределение на остатъка от 23 007.17 лв. извън привилегиите по чл. 136 от ЗЗД. В тази част разпределението следва да се отмени и се постанови ново, съобразно постановеното от ВРС обезсилване на изпълнителния лист от 17.11.2021г. по ч.гр.д. № 17207/2017г. за разноските в общ размер на 1130.65 лв. В останалата част частната жалба като неоснователна следва да се остави без уважение.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл. 463 от ГПК по жалба с вх. № 00705/06.01.2023г., подадена от А. С. У. с ЕГН ***** и „ДАФ 07“ ООД, ЕИК 14815228 – длъжници по изпълнителното дело, **Постановление за**

разпределяне на постъпили по изпълнението суми от 05.12.2022г., изготвено на основание чл. 460 от ГПК по изп.д. № 20228920400858 по описа на ЧСИ Христо Георгиев, рег. № 892 с район на действие, този на ВОС от наложен запор върху банкова сметка на първата от тях в размер на 25 419.36 лева, само **В ЧАСТТА МУ**, с която е разпределен остатък от 23 007.17 лева извън привилегиите по чл. 136, ал. 1 от ЗЗД **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:**

РАЗПРЕДЕЛЯ остатък в размер 23 007.17 лева от сумата постъпила по изп.д. № 20228920400858 по описа на ЧСИ Христо Георгиев, рег. № 892 с район на действие, този на ВОС от наложен запор върху банкова сметка на А. С. У. с ЕГН ***** в размер на 25 419.36 лева след изчерпване реда на привилегиите по чл. 136, ал. 1 от ГПК, както следва:

на вискателя „Балкам груп“ ООД да се изплати общата сума от **23 091.19 лв.**, с което вземането на вискателя се погасява частично, а останалата неудовлетворена част изглежда, както следва:

- по ИЛ по ч.гр.д. № 17207/2017г. на ВРС /23 487.99 – 22548.47 = 939.52 лв./ остава вземане от солидарно задължените длъжници в размер на **939.52 лв.**, а
- по ИЛ по гр.д. № 4053/2018г. на СРС /565.33 – 542.72 = 22.61 лв./ остава вземане от длъжника А. У. – **22.61 лв.** и от длъжника „ДАФ-07“ ООД – **565.32 лв.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 00705/06.01.2023г., подадена от А. С. У. с ЕГН ***** и „ДАФ 07“ ООД, ЕИК 14815228 – **длъжници** по изпълнителното дело срещу **Постановление за разпределяне** на постъпили по изпълнението суми от 05.12.2022г., изготвено на основание чл. 460 от ГПК по изп.д. № 20228920400858 по описа на ЧСИ Христо Георгиев, рег. № 892 с район на действие, този на ВОС от наложен запор върху банкова сметка на първата от тях в размер на 25 419.36 лева в останалата част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Варненски апелативен съд в едноседмичен срок, който за страните започва да тече от получаване на съобщението за постановяването му, на основание чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____